

[Finansministeren.]

der fremkommer Prisstigninger, som man anser for uheldige for vort økonomiske Liv, saa er det Regeringens Skyld, men hvis der fremkommer Prisstigninger, som er nyttige og gavnlige, er det Konjunkturernes Skyld. Jeg tror, man maa gøre sig klart, at det, der er sket herhjemme i Retning af Prisstigning, i det store og hele er Udslag af de Bevægelser, der ogsaa har gjort sig gældende i andre Lande.

Det ærede Medlem hævder, at de Skatter, der udskrives, forringer Købeevnen. Det er ikke rigtigt, ikke paa nogen Maade. Det er ikke saaledes, at de Skatter, som udskrives, ikke gaar ind i Omsætningen. De flytter Købeevnen; det er det, der sker. Man flytter nogen Købeevne fra en vis Del af Befolkningen — i dette Tilfælde den mest velstaaende Del — over til mindre velstaaende Dele af Befolkningen, men disse Skatter gaar ind i Omsætningen, maaske endda stærkere, end det ellers vilde være Tilfældet, i alt Fald efter det ærede Medlems Opfattelse. Naar det ærede Medlem taler om for ringe Opsparing og Konsolidering, er det jo nemlig saadan, at efter hans Opfattelse maa de Midler, der udskrives paa store Skatteydere og flyttes over til mindre velstillede Dele af Befolkningen og anvendes til Forbrug dér, stimulere Købeevnen stærkere, rent umiddelbart i hvert Fald, end hvis hele Indkomsten blev liggende hos de store Skatteydere. Det ærede Medlem mener jo, at hvis den var blevet liggende dér, vilde den have medført en større Opsparing end den, der i Øjeblikket finder Sted.

Jeg er i øvrigt med Hensyn til Opsparingsspørgsmaalet ganske enig i, at det for det danske Samfund som for ethvert andet Samfund, der skal være i fremadskridende Udvikling, er nødvendigt, at der dannes ny Kapital, men jeg kan ikke erkende, at der med de Beskatningsregler, som virker i Øjeblikket, ikke skulde være Mulighed for, at saadan Kapitaldannelse finder Sted. Det ærede Medlem er saa tilbøjelig til at fæstne sig ved den Opsparing, der finder Sted fra de meget store Skatteyderes Side. Det er naturligvis ogsaa rigtigt, at der dér finder en vis Opsparing Sted — efter min Mening er der ogsaa, hvis man lægger sit Forbrug paa en rimelig og normal Maade, fremdeles Mulighed for en betydelig Opsparing dér —, men med den Struktur, Samfundet har i vore Dage, er det en Misforstaaelse at tro, at Hovedparten af den Kapitaldannelse, der foregaar herhjemme, sker gennem de Midler, som de store Skatteydere lægger hen. Nej,

der finder i vore Dage en meget udstrakt Opsparing og Kapitalfrigørelse Sted ud over Landet i den brede Befolkning. I vore Dage spiller det, man kan kalde for kollektiv Opsparing, en ganske anden Rolle end tidligere — man kan blot nævne Forsikringsvirksomhed, og der kunde nævnes meget andet. Hele denne kollektive Opsparing er Hovedgrundlaget for den Kapitaldannelse, der finder Sted, og den vil blive svækket, hvis man ikke sørger for, at det økonomiske Kredsløb holdes i Gang, bl. a. ogsaa derved, at man gennem Beskatningen flytter Midler, som opsamler sig for stærkt og for tæt paa enkelte Steder, over, saaledes at de, i hvert Fald til en vis Grad, indgaar i den almindelige Omsætning.

Jeg vilde f. Eks. anse det for ganske urigtigt, hvis man ikke i Tider som disse sørgede for, at de meget store Merindtægter, der er dannet i visse Aktieselskaber, i nogen Grad bliver sat i Omløb igennem Beskatningen og derigennem, om jeg saa maa sige, trukket ind i den almindelige Økonomi paa den Maade, der her er Tale om. Hvis man ser paa de Udbytter, der i Aar deklarerer rundt omkring, og har in mente, at Merindkomstskatten jo har virket for det foregaaende Aar, er betalt for det foregaaende Aar, vil man se, at der, til Trods for at man i Fjor har maattet betale denne Merindkomstskat, i Aar er Mulighed for at betale Udbytter af meget anselig Størrelse, Udbytter, som man i mange Tilfælde vist helst burde lade være at udbetale, fordi der nu engang kan komme Tider, hvor de Aktionærer, som nu glæder sig over disse Udbytter, kommer til at staa med den kolde Sved paa Panden, og maatte ønske, at de havde faaet lidt mindre paa et tidligere Tidspunkt. Men til Trods for, at Merindkomstskatten har eksisteret, har man altsaa haft Mulighed for at udbetale de store Udbytter, og jeg vil dog mene, at det ærede Medlem ikke vil rette den Anklage mod de Medborgere, som nu har Ansvaret for Udbytte- og Dividendepolitikken i vore Aktieselskaber, at de er med til at sige god for disse Udbytter, uden at der samtidig sker en betydelig Konsolidering inden for disse Selskaber. Hvis det er Tilfældet, vilde det være en uforsvarlig Fremgangsmaade, man fra den Side udøver i den Dividendepolitik, der nu praktiseres.

Jeg er altsaa ganske enig i, at Kapitaldannelse er nødvendig, og at det ogsaa er nødvendigt, at der dér, hvor de store Indtægter falder, hvad enten det er hos Personer eller Selskaber, finder en Kapitalopsparing Sted — jeg mener ogsaa, Betin-